

קול יעקב

זמני השבת באלעד:

הדלקת נרות: 17:20
מוצאי שבת: 18:27
זמן ר"ת: 19:05

עלון מס' 119 | כ"ד באדר |
תשפ"ג | שנה 3

לחפ"ץ:	לע"נ:	להצלת:
רפאל	יורם בן	כל
דוד בן	מרים ~	משפחת
אודליה ~	אהובה	דרשן
ישי בן	בת חיה	
שושנה	תגצב.ה.	

ולרפואת כל חולי ישראל

עלון מיוחד לכרשת
ויקהל כיקודי

לפרשת ויקהל

מטעמים לשולחן שבת

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קָדֵשׁ (שמות ל"ב, ב')

ואינו מובן, מדוע מודיעה לנו התורה מה נעשה כל השבוע, די אם תאסור עלינו לעבוד בשבת ובשאר הימים נעשה כרצוננו? אלא, כך אמרה תורה: רצונך שתהיה לך עבודה שישה ימים? שבות ממנה בשבת! שאם לא כן, גם בששת הימים לא תוכל לעבוד!

השיבו האיש בלעג: וכי סבור הרבי שפסוק בחומש הוא שמחזיק את בית החרושת שלי?

בלית ברירה עזבו ה"חפץ חיים" והלך. לא עבר זמן רב, והבולשביקים השתלטו על רוסיה ונטלו ממנו את כל מפעליו, והוא עצמו ניצל בנס ונמלט על נפשו ערום וחסר כל. או אז שיגר מכתב לחפץ חיים והתודה לפניו בזו הלשון: עכשיו אני רואה שדברי הרב צודקים ונכונים, כי פסוק בחומש אכן קובע את גורלו של בית חרושת!

מדוע צריכה התורה ללמדנו כי בששת ימים יש לעבוד, ולא מסתפקת בצווי לשבות ביום השביעי?

אלא אפשר להסביר על פי מה שמסופר על ה"חפץ חיים" זי"ע, שהגיע באחד ממסעותיו אל עיר אחת שבה היה מפעל ענק ובו היו מעסקים הרבה מבני העיר, אבל דא עקא, בעל המפעל שהיה רחוק מתורה ומצוות התעקש שהמפעל ישאר פתוח בשבת. שמע זאת ה"חפץ חיים" והחליט ללכת ולדבר על ליבו ולהסביר לו את גודל העוון של חילול שבת. נענה בעל המפעל והשיב: יום יום הנני מרוויח סך ארבעת אלפים רובל. האם רצונך שאפסיד סכום כזה מידי שבת בשבתו? השיבו ה"חפץ חיים": ולהפסיד את בית החרושת כולו בשל חילול השבת עדיף בעיניך? ! הלא כתוב מפורש אומר: "שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת" -

משל ונמשל

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קָדֵשׁ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד (שמות ל"א, ב')

זמן עבר, ואף אחד מבני עירו לא הגיע לאותו מקום רחוק ולא הביא לו דרישת שלום מאהוביו היקרים.

יום אחד הבחין האיש בעני שמסתובב בין הבתים, ופתאום זיהה אותו: "הי, אתה גר בעיר שממנה

אדם אחד היה צריך לנסוע למרחקים. הוא נפרד מבני משפחתו היקרים, ונסע לארץ אחרת. הוא התגעגע מאוד לכולם, ותמיד היה מחכה לראות - אולי יגיע מישהו מעירו, ימסור לו דרישת שלם מבני משפחתו ויספר לו מה קורה איתם.

העלון ששון חגיגה | אין לקרוא בתפילה ובקריאת התורה

"לישון?! כעס בעל הבית. "הרי אני תני לך כסף כדי שתהיה פנוי לגמרי לשבת איתי ולספר לי על משפחתי! מה לך נרדם עכשיו?!"

אומר המגיד מדובנא: הקדוש-ברוך-הוא נתן לנו נשמה קדושה וטהורה, חצובה מתחת כיסא כבודו - אך ברבות הימים מתרחקים אנו מהשם, טרודים ועסוקים בעסקים של יום-חול, והנשמה - מתגעגעת. לכן נתן לנו השם את יום השבת, כדי שנוכל לשבת ולהשתעשע עמו, לעסוק בדברי תורתו ובעבודתו ולהתענג בנועם השבת. הוא אף נתן לנו ביום השישי מן בשביל שני ימים, כדי שבשבת נוכל להיות פנויים מכל הטרדות. לכן עליו לזכור לשמח בהשם ביום השבת, ליחד את היום הזה לתורה ולתפילה, ולא להחמיץ אותה חלילה בשנה ובבטלה!

כל השבוע הוא חיכה וציפה לנו, שנבוא ונתקרב אליו. ננצל את היום הקדוש הזה כראוי!

באתי! כמה חכיתי לאדם כמוך בו, ספר לי - מה שלומם של כל בני משפחתי?"

"זו, אל תפריע לי בעבודה", ענה לו העני בזעף. אני צריך לאסוף כסף."

"כמה כסף תכננת לאסוף היום? אני אתן לך הכל, ובלבד שתשב איתי ותספר לי על שלום יקירי", אמר לו האיש.

העני הסכים ונכנס עמו לביתו. הוא התיישב והתחיל לספר לאיש על בני משפחתו היקרים, אבל מיד נשמטו העפעפים שלו והוא כמעט נרדם. "הוי, סוף סוף אני יכול לנוח קצת. תן לי בבקשה מיטה, כדי שאוכל לישון בנחת", ביקש העני.

לפרשת פיקודי

מטעמים לשולחן שבת

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּת ה' לְאֹמֵר בְּיַד אֵיִתָּמָר בֶּן אֶהָרֹן הַכֹּהֵן (שְׁמוֹת ל"ז, כ"א)

התורה בעצמה ממשיכה שם (בפרשת משפטים) ומסבירה לנו מדוע צריך להשיב את המשכון עד בוא השמש - "וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חָנּוּן אָנֹכִי, ולכן לא כדאי לך, המלוה, לעכב את המשכון אצלך, כי אני אאזין לצעקותיו של בעל המשכון ואפרע ממך. ממשיך רבי זלמעליה ואומר: אב הבעיה שלנו היא, שבמשכון הזה - בית המקדש - אף אחד בכלל לא צועק!!! לאף אחד כמעט ולא אכפת!!! ממשיך הוא וכותב: בטוח אני! שגם אם יחיד יתפלל ויזעק שהקב"ה ישיב לו את בית המקדש - יעניקו לו מן שמיא את השפע ואת השראת השכינה שהיה מקבל בבית המקדש לו היה קים!

מדייק רש"י: למה נכתב "הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן" - שתי פעמים? אלא, רמז למשכן שנתמשכן בשני חורבנים על עוונותיהן של ישראל.

על דברי רש"י אלו שאל הגה"ק רבי זלמעליה מואלוז'ין זי"ע קושיה חזקה: לפי דברי רש"י, שהסביר כי נאמר "הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן" שתי פעמים לרמז על בית המקדש שנתמשכן שתי פעמים על עוונותיהן של ישראל - יוצא שבית המקדש הוא "מִשְׁכַּן" שלקח הקב"ה מאיתנו בגלל עוונותינו. והרי בפרשת משפטים (כ"ב, כ"ה), כותבת התורה לגבי אדם שלקח משכון מחבירו - "עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ". ואם כן, מדוע הקב"ה עוד לא החזיר לנו את בית המקדש? אלא, הוא מיישב: הרי

משל ונמשל

אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן (שְׁמוֹת ל"ז, כ"א)

באמת המדרשות לנער מתחזק, החליטו הפעילים לאסוף מהנערים המתקרבים את תכשיטיהם (עגילים, טבעות, שרשראות וכו'), ולצור מהם פתור תורה מפאר. רבים מבני הנער המתחזקים פרקו מעליהם את תכשיטיהם, עד שהתקבל אצל פעילי המדרשה שק מלא בתכשיטים, שמשקלם היה מספיק ליצור הפתור תורה.

התכשיטים התכו, ומהם הוכן הפתור המפאר. במעמד מרגש ומרומם, הגיש הפתור תורה לאחד מגדולי הדור, ולאחר מכן הניח על הספר תורה.

והנה, לאחר המעמד, נגשו אל מנהל המדרשה כמה נערים שפבר זכו לשוב בתשובה שלמה, וגלו לו: "חלק גדול מהתכשיטים שמסרנו, הנם גנובים... בעוונותינו, גנבנו אותם בעבר מכמה מקומות, ואיננו זוכרים כיום ממי בדיוק גנבנו..."

והתעוררה השאלה: האם יש להסיר את פתור התורה מעל ספר התורה הקדוש (שכתוב בו "לא תגנבו"), או שמא נתן להשאיר את הפתור על ספר התורה?

תשובה: אמנם נעשה "שנוי מעשה" בפתור התורה, והוא קנוי לנו (ואנו לא צריכים להשיבו לנגנב, אלא הגנבים צריכים להשיב את דמי גנבותיהם), מכל מקום, הדבר מאוס להקריב פתור לפני הקב"ה ש"שונא גזל בעולה", (דהינו הקרבת דברים גזולים לקב"ה, אינה חביבה עליו יתברך, אלא אדרבה שנואה ומתעבת!).

אמריקאי ערבי וישראלי במסעדה.
המלצר מודיע להם "סליחה אבל בגלל הקורונה יש מחסור חמור באנטריקוט" האמריקאי - מה זה 'מחסור' הערבי - מה זה 'אנטריקוט'? הישראלי - מה זה 'סליחה'?

הנה על סבון הכלים כתוב לא למאכל אז למה יש לזה הכשר? תשובה: מפחדים שלא תעמוד בזה אז נתנו לזה הכשר

למה קוראים לחברה האוטובוסים "סופרבוס"? כדי שערבים יוכלו לקרוא משני הצדדים...

על מנת לתקן את הדבר, יש לעשות בדמי התכשיטים צרכי רבים. פמבאר במסכת ביצה (כ"ט.): "גזל ואינו יודע למי גזל - יעשה בהם צרכי רבים". כלומר, אדם שגזל (או גנב) ואינו יודע למי להשיב, כגון שגזל מאנשים רבים ואינו זוכר מי הם, עליו לעשות צרכי רבים לפי גבה הסכום שגזל, באופן שיהנו מכך גם הנגזלים, ובזה יקיים הגזלן בדיעבד, את הנאמר: "והשיב את הגזלה אשר גזל".

לסיכום: יש לבקש מהנערים שיעשו צרכי רבים באותו סכום שגנבו, ואם אי אפשר להשפיע עליהם לעשות בממון צרכי צבור, נראה שאפשר לזכות עבורם סכום כסף (פסכום הכסף שגנבו), ולאחר מכן לעשות בכסף צרכי רבים.

אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה (שמות ל"ח, כ"א). אמרו רבותינו, שראה משה את ליצני הדור מרננים עליו, ששלח יד בנדבת המשכן, על כן נתן חשבון. ועדין קשה, כיצד קבלו (אותם ליצנים) את החשבון ממנו? לזה אמר - "אשר פקד על פי משה", ללמדנו כי גם אם הצבור לא ירצה לקבל את החשבון מהראש שבהם, הוא מעצמו יבקש ליתן חשבון, כדי להיות נקי מה' ומישראל (האלשיך הקדוש).

איזה לאו יש הרבה עשירים שמאוד מקפידים לא לעבור עליו לעולם?
תשובה: העשיר לא ירבה.

קיבלנו 14 אריזות של וופלים לימון במשלוחי מנות. אני לא מבין, אנשים לא יודעים משלוחי מנות נועדו להרבות אהבה בין איש לרעהו?

למה קוראים לחברה האוטובוסים "סופרבוס"? כדי שערבים יוכלו לקרוא משני הצדדים...